Civillieta Nr.C30698919
Lietvedības Nr.C-1909-20/44

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2020. gada 13. martā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
tiesnese J.Peinberga
rakstveida procesā izskatīja civillietu akciju sabiedrības "Zemes īpašnieku ģilde" (turpmāk – AS "Zemes īpašnieku ģilde") prasībā vienkāršotā procedūrā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 2019. gada 11. jūlijā saņemts AS "Zemes īpašnieku ģilde" prasības pieteikums vienkāršotā procedūrā pret /pers. A/ par zemes nomas parāda piedziņu.

[2] Prasības pieteikumā norādīts, ka uz zemes gabala /adrese/, kadastra Nr. /numurs A/, atrodas dzīvojamā ēka /adrese/, kurai funkcionāli nepieciešamā zemes gabala robežas noteiktas saskaņā ar Zemes robežu plānu ēku un būvju īpašuma tiesību nostiprināšanai un Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr. /numurs B/ierakstu, kā arī ir fiksētas administratīvajā aktā - Rīgas pašvaldības dzīvojamās mājas privatizācijas komisijas sagatavotajā Kartogrāfiskajā pamatnē funkcionāli nepieciešamajam zemesgabalam un strīdus pusēm ir zināmas. Ar minētajiem administratīvajiem aktiem ir noteikts, ka ēkas uzturēšanai nepieciešama prasītājam piederošā zemes īpašuma daļa /platība/ m^2 platībā.

No minētā izriet, ka starp zemes īpašnieku un ēkas dzīvokļu īpašniekiem, tostarp, atbildētāju, ir pastāvējušas un pastāv zemes likumiskās (piespiedu) nomas tiesiskās attiecības, kuras regulē likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. un 54. pants.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likums 17.^{4} panta ceturtās daļas 3. punkts uzliek zemes īpašniekam par pienākumu savlaicīgi celt tiesā prasību pret dzīvojamās mājas īpašniekiem par maksājumu saistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi. Zemes īpašnieka tiesības celt prasību pret vienu no dzīvokļa īpašniekiem, ja pastāv strīds nomas tiesiskajām attiecībām ir noteiktas lietās Nr. SKC-104/2017 un SKC-5/2016.

Atbilstoši tiesību zinātnē un judikatūrā paustajām atziņām, rakstveida līguma noslēgšana pušu starpā nav nepieciešama, jo likumiskā (piespiedu) noma pastāv bez pušu gribas izteikuma un bez parakstītiem līgumiem. No tā izriet dzīvokļa īpašnieka pienākums veikt zemes nomas maksas samaksu zemes īpašniekam, kur nomas maksa tiek aprēķināta atbilstoši likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta un Civillikuma 1071. panta noteikumiem atbilstoši kopīpašuma domājamās daļas apmēram.

Augstākā tiesa spriedumā Nr. SKC-336/2017 norāda, ka tiesas konstatējums attiecībā uz nomas līguma priekšmetu un maksu bija pietiekams, lai starp prasītāju un atbildētāju pastāvošās tiesiskās attiecības ietērptu līguma formā, t.i. ar spriedumu nomas līgumu atzītu par noslēgtu (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2009. gada 25. februāra spriedumu lietā Nr. SKC-71/2009)*.

Nomas maksas apmērs, pastāvot piespiedu nomas tiesiskajām attiecībām, ir noteikts likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta otrajā daļā. Civillikuma 2142. pants nosaka, ja līgumā nav noteikti maksas termiņi un līgums noslēgts uz gadu vai ilgāku laiku, tad nomniekam jāmaksā nomas maksa par katru pusgadu uz priekšu.

Saskaņā ar ierakstu Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /nodalījuma numurs/, atbildētājs ir dzīvokļa īpašuma /adrese/ īpašnieks. Atbildētājs nav zemes īpašniekam maksājis nomas maksu par laiku no 2016. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 31. decembrim par ēkas uzturēšanai nepieciešamā zemes gabala nomu.

Prasība pamatota ar likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. panta pirmās daļas 3. punktu, 54. panta pirmo un otro daļu, Dzīvokļa īpašuma likuma 13. panta pirmo daļu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 17.^{3} panta pirmo daļu, 17.^{4} pantu, Civillikuma 1069., 1071., 1838., 2141., 2142. pantu.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja parādu 225,12 EUR apmērā, veido zemes nomas maksas parāds laika posmu no 2016. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 31. decembrim, kā arī lemt par tiesāšanās izdevumus no atbildētāja.

[3] 2019. gada 3. septembrī tiesā saņemti atbildētāja paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasību atzīst daļēji. Atbildētājs piekrīt, ka starp prasītāju un atbildētāju pastāv piespiedu zemes nomas attiecības. Norāda, ka dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki ir vairākkārt aicinājuši prasītāju noslēgt zemes nomas līgumu, bet līgums netika noslēgts. Atbildētājs nepiekrīt, ka parādu par periodu pēc prasības celšanas. Atbildētājs piekrīt zemes nomas aprēķinam par 2016. un 2017. gadu, bet nepiekrīt aprēķinam par 2018.-2019. gadu.

Norāda, ka atbilstoši likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta otrajai daļai noteikts, ja puses nevar vienoties, tad no 2018. gadā zemes nomas maksa nosakāma 5% gadā no zemes kadastrālās vērtības, bet 2019. gadā – 4 % gadā no zemes kadastrālās vērtības. Savukārt, minētā likuma 54. panta otrā daļa no 2019. gada 1. maija noteic, ka zemes nomas maksa nosakāma, pusēm vienojoties, likums vairs nenosaka zemes nomas apmēru.

Atbildētājs nepiekrīt, ka periodā no 2019. gada 1. maija līdz 2019. gada 5. jūlijam tiek noteikta zemes nomas maksa 6% apmērā no zemes kadastrālās vērtības, un uzskata, ka nav jāsedz tiesas izdevumi, jo prasītājs nav izmantojis visas iespējas vienoties ar atbildētāju un citiem dzīvokļu īpašniekiem par zemes nomu.

[4] 2019. gada 24. septembrī saņemta prasītāja atsauksme, kurā norāda, ka zemes nomas maksa aprēķināta atbilstoši likuma prasībām, norādot, ka Satversmes tiesas spriedumam nav atpakaļejošs spēks, līdz ar to netiek pārskatītas jau nodibinātas attiecības.

[5] 2020.gada 27. februārī tiesā saņemts atbildētāja lūgums par pierādījumu izprasīšanu, izprasot no prasītāja rēķinu un līgumu. Vienlaicīgi lūdz piemērot Komerclikuma 406. pantu un noteikt, ka prasītājs sedz visus tiesāšanās izdevumus.

[6] 2020. gada 3. martā tiesā saņemti prasītāja paskaidrojumi Civilprocesa likuma 166. panta kārtībā.

[7] 2020. gada 9. martā tiesā saņemta prasītāja atsauksme par atbildētāja izteiktajiem iebildumiem, norādot, ka piespiedu zemes nomas attiecības pastāv uz likuma pamata, līdz ar to samaksas pienākums izriet no likuma.

[8] Lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē. Līdz ar to tiesa izskata civillietu rakstveida procesā, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.[25] panta pirmo daļu. 2020. gada 30. janvārī lietas dalībniekiem atbilstoši Civilprocesa likuma 56. panta prasībām nosūtīti paziņojumi par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2020. gada 13. martā, kā arī pusēm izskaidrotas procesuālās tiesības.

[9] Ņemot vērā, ka lieta tiek izskatīta rakstveida procesā, tad tiesai jāizlemj pieteiktie lūgumi. Tiesa uzskata par noraidāmu atbildētāja lūgumu par rēķinu un līgumu izprasīšanu no prasītāja, jo no prasībā norādītajiem apstākļiem un arī atbildētāja paskaidrojumiem izriet, ka zemes nomas līgums starp pusēm nav noslēgts, kā arī prasītājs rēķinus nav izrakstījis.

Motīvu daļa

[10] Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, tiesa uzskata, ka AS "Zemes īpašnieku ģilde" prasība vienkāršotā procedūrā pret /pers. A/ par parāda piedziņu ir pamatota un apmierināma daļēji.

[11] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[26] panta ceturtās daļu tiesa pēc savas iniciatīvas sastāda spriedumu atbilstoši Civilprocesa likuma 193. pantā noteiktajam sprieduma saturam.

[12] Lietā nav strīda par to, ka prasītājam pieder īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese A/, kadastra Nr./numurs C/, uz kuras atrodas dzīvojamā ēka /adrese/, kuras uzturēšanai un apsaimniekošanai ir funkcionāli piesaistīta minētā zemes gabala daļa /platība/ m^2 platībā, minētais apstiprinās ar lietā esošo informāciju.

Lietā nav strīda, ka strīdus periodā atbildētāja īpašumā bija dzīvoklis Nr./numurs/ dzīvojamā mājā /adrese/, kurā viņam piederēja /domājamo daļu skaits/ domājamās daļas no kopīpašuma.

Tiesa konstatē, ka starp atbildētāju kā dzīvokļa Nr./numurs/ īpašnieku dzīvojamā mājā /adrese/ un prasītāju kā zemesgabala īpašnieku nepastāv strīds, ka pušu starpā pastāv piespiedu zemes nomas attiecības.

Lietā nav strīda, ka pušu starpā nav noslēgts zemes nomas līgums.

[13] Tiesa konstatē, ka starp prasītāju kā zemesgabala īpašnieku un atbildētāju kā dzīvokļu īpašnieku dzīvojamā mājā pastāv piespiedu nomas attiecības, pamatojoties uz likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937. gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 14. panta pirmās daļas 1. punktu, Civillikuma 1402., 1069. un 1071. pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta pirmās daļas 5. punktu, likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. panta pirmās daļas 3. punktu un likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta pirmo daļu.

Tiesas ieskatā apstāklis, ka starp zemes īpašnieku un atbildētāju nebija noslēgts zemes nomas līgums, neatbrīvo atbildētāju no pienākuma maksāt zemes nomas maksu, jo nomas tiesiskās attiecības pastāv uz likuma pamata.

Līdz ar to minētās saistības rodas uz likuma pamata un atbildētājam ir pienākums norēķināties ar prasītāju par zemes nomu, minētais secinājums apstiprinās arī judikatūrā (*sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016. gada 17. jūnija spriedumu lietā Nr. SKC-252/2016*).

[14] Pušu starpā nav strīda par zemes nomas maksas apmēru 2016. un 2017. gadā, bet ir strīds par zemes nomas maksas apmēru 2018. un 2019. gadā, kā arī par to, vai prasītājam ir tiesības lūgt piedzīt zemes nomas maksu par periodu pēc prasības celšanas.

[14.1] Prasītājs ir lūdzis piedzīt no atbildētāja parādu par zemes nomu par periodu no 2016. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim 112,56 EUR, kas ir 6 % gadā no zemesgabala kadastrālās vērtības. Atbildētājs paskaidrojumos minēto parādu ir atzinis.

Ņemot vērā starp pusēm pastāvošās piespiedu zemes nomas attiecības, Civillikuma 3. pantu un likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta otro daļu, tiesa atzīst par pamatotu un apmierināmu prasījumu daļā par zemes nomas maksas parāda piedziņu 112,56 EUR par 2016. gadu un 2017. gadu no atbildētāja.

Prasība daļā apmierināma, jo minētā likuma norma noteica dzīvokļa īpašnieka pienākumu maksāt prasītājam zemes nomas maksu 6 % gadā no kadastrālās vērtības, kas 2016. un 2017. gadā bija /kadastrālā vērtība/ EUR (lietas 17.-18. lapa).

Ņemot vērā minēto un to, ka atbildētājs nav iesniedzis tiesai pierādījumus par nomas maksas samaksu (Civillikuma 1838. pants), tiesa atzīst, ka no atbildētāja prasītāja labā piedzenama zemes nomas maksa par 2016. gadu 56,28 EUR un par 2017. gadu 56,28 EUR.

[14.2] Pušu starpā pastāv strīds par zemes nomas maksas apmēru 2018. un 2019. gadā, kā arī par atbildētāja pienākumu maksāt zemes nomas maksu no 2019. gada 1. maija prasītāja norādītajā apmērā.

Prasītājs ir lūdzis piedzīt no atbildētāja parādu par zemes nomu par periodu no 2018. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 31. decembrim 56,28 EUR un 2019. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 31. decembrim 56,28 EUR, kas ir seši procenti gadā no kadastrālās vērtības.

[14.2.1] Tiesa konstatē, ka ar Satversmes tiesas 2018. gada 12. aprīļa spriedumu lietā Nr. 2017-17-01 likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta otrās daļas grozījumi, ar kuriem, cita starpā, noteikts zemes nomas maksas apmērs 2018. gadā un 2019. gadā, atzīti par neatbilstošiem Latvijas Republikas Satversmes 105. pantam un spēkā neesošiem no 2019. gada 1. maija.

Līdz ar to tiesa konstatē, ka saskaņā ar Civillikuma 3. pantu un likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta otrās daļu (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2019.gada 30. aprīlim) privatizētā dzīvokļa īpašniekam zemes nomas maksa nosakāma šādā apmērā: no 2018. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 31. decembrim – līdz pieciem % gadā no zemes kadastrālās vērtības, bet no 2019. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 30. aprīlim - līdz četriem procentiem gadā no zemes kadastrālās vērtības, ja puses nevar vienoties par zemes gabala nomas maksu.

Ievērojot minēto, tiesa uzskata, ka prasītāja prasība par zemes nomas maksas parāda piedziņu 2018. gadā ir apmierināma daļēji, t.i. 5 % apmērā no zemes kadastrālās vērtības, bet no 2019. gada 1. janvāra – līdz 4 % gadā no zemes kadastrālās vērtības. Šādā redakcijā likums bija spēkā no 2017. gada 27. jūnija līdz 2019. gada 30. aprīlim.

[14.2.2] No 2019. gada 1. maija likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta otrajā daļā paredzēts, ka zemes gabala nomas maksu nosaka, pusēm rakstveidā vienojoties, vairs neparedzot zemes nomas maksas maksimālo apmēru.

Līdz ar to likums vairs neparedz nomas maksas apmēru, kāds ir piemērojams, ja puses nevar vienoties. Savukārt, ja puses nespēj vienoties ir ceļama prasība par nomas maksas apmēra noteikšanu.

[14.2.3] Tiesa konstatē, ka zemes kadastrālā vērtība 2018. un 2019. gadā bija /kadastrālā vērtība/ EUR (lietas 19-20.lapa).

Dzīvojamai mājai zemes nomas maksu par 2018. gadu aprēķina, /kadastrālā vērtība/ EUR (kadastrālā vērtība 2018. gadā) x 5% x /platība/ m^2 (funkcionāli nepieciešamā zemesgabala platība)/ /platība/ m^2 (kopējā zemesgabala platība) = 2156,83 EUR.

Dzīvojamai mājai zemes nomas maksu par 2019. gadu aprēķina, /kadastrālā vērtība/ EUR (kadastrālā vērtība 2018. gadā) x 4 % x /platība/ m^2 (funkcionāli nepieciešamā zemesgabala platība)/ /platība/ m^2 (kopējā zemesgabala platība) = 1725,46 EUR, kas attiecīgi pirmajos četros mēnešos ir 575,15 EUR.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētājam ir pienākums maksāt zemes nomas maksu, atbilstoši viņa īpašumā esošajām domājamām daļām no dzīvojamās ēkas, kas par 2018. gadu ir 46,90 EUR, kas aprēķināti 2156,83 EUR (nomas maksa mājai) x /domājamo daļu skaits/ (domājamās daļas kopīpašumā), bet par 2019. gadu no 1. janvāra līdz 2019. gada 30. aprīlim ir 12,51 EUR, kas aprēķināti 575,15 EUR (nomas maksa mājai) x /domājamo daļu skaits/ (domājamās daļas kopīpašumā).

Ņemot vērā minēto, prasība par zemes nomas parāda piedziņu par 2018. gadu un 2019. gadu ir apmierināma daļēji, piedzenot no atbildētāja zemes nomas maksas parādu par 2018. gadu 46,90 EUR, bet par periodu no 2019. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 30. aprīlim piedzenot 12,51 EUR.

[14.3] Tiesa konstatē, ka puses savā starpā rakstiski nav vienojušās par zemes nomas maksas apmēru, kā arī lietā nav pieteikts prasījums par zemes nomas maksas apmēra noteikšanu, līdz ar to prasītājam nav tiesību prasīt no atbildētāja zemes nomas maksu par periodu no 2019. gada 1. maija līdz 2019. gada 31. decembrim. Tādējādi nav pamata apmierināt prasību par zemes nomas piedziņu par minēto periodu.

[14.4] Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka prasība daļā par zemes nomas maksas piedziņu par 2018. gadu 9,38 EUR apmērā un par 2019. gadu 43,77 EUR ir noraidāma.

[15] Atbildētājs ir izteicis iebildumus, atsaucoties uz Komerclikuma 406. pantu, kas noteic komercdarījumu noilgumu 3 gadu laikā.

Tiesas ieskatā atbildētājs nepamatoti uzskata, ka strīda izšķiršanā ir piemērojami Komerclikuma noteikumi par noilgumu.

No lietas materiālos esošās informācijas konstatējams, ka atbildētājs 2018. gada augustā ir saņēmis paziņojumu par zemes nomas parādu, ko prasītāja uzdevumā iesniedzis piedzinējs. Atbildētājs ir izteicis iebildumus par noilgumu saistībām, kas radušās pirms 2015. gada 21. augusta, t.i. trīs gadus pirms saņemtā paziņojuma.

Civillikuma 1905. pantā noteikts, ka atgādinājums parādniekam pārtrauc noilgumu.

Ņemot vērā minēto, tiesa konstatē, ka atbildētājs ir bijis informēts par zemes nomas parādu par strīdus periodu, kas pārtrauc noilgumu, tādējādi nav konstatējams saistību noilgums.

[16] No lietas materiāliem redzams, ka prasītājs, ceļot prasību tiesā, samaksājis valsts nodevu 70 EUR un lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam — proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39. panta pirmās daļas 5. punktu un VAS "Latvijas Pasts" tarifiem un lietā esošajai uzziņai (lietas 2. lapa) faktiskais ar dokumentu piegādāšanu saistīto izdevumu apmērs ir 3,41 EUR.

Tādējādi no atbildētāja valsts ienākumos piespriežami faktiski radušies tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš proporcionāli prasības apmierinātajai daļai 0,08 EUR apmērā, bet no prasītāja – noraidītajai daļai 0,03 EUR apmērā.

Līdz ar to proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami prasītāja samaksātie tiesas izdevumi - valsts nodeva 53,47 EUR apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 2,52 EUR apmērā,.

[17] Tāpat prasītājs lūdzis piedzīt no atbildētājiem ar lietas vešanu saistītos izdevumus 50 EUR apmērā, ko veido izdevumi advokāta palīdzības samaksai, ko apstiprina lietas materiāliem pievienotais izrakstītais rēķins un orderis.

[18] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44. panta otro daļu ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji [..].

Ar lietas vešanu saistītie izdevumi – proti, izdevumi advokāta palīdzības samaksai, prasībās, kurām ir mantisks raksturs, un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 EUR, ir atlīdzināmi to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 % no prasījumu apmierinātās daļas, kā to noteic Civilprocesa likuma 44. panta pirmās daļas 1. punkta "a" apakšpunkts. Savukārt Civilprocesa likuma 44. panta ceturtā daļa paredz, ja prasība ir izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst pārsniegt 50 % no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra.

Saskaņā ar šā likuma 44. panta trešo daļu ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji, kā arī tad, ja prasītājs neuztur savus prasījumus sakarā ar to, ka atbildētājs tos pēc prasības iesniegšanas labprātīgi apmierinājis.

Apmierinātā prasījumu daļa lietā ir 171,97 EUR, līdz ar to 30 % no apmierinātās prasības summas ir 51,59 EUR, kas ir maksimālā summa, ko tiesa šajā lietā var piedzīt advokāta palīdzības samaksai. Taču, ņemot vērā to, ka prasība ir izskatīta tikai pirmās instances tiesā, advokāta palīdzības samaksa atlīdzināma 50 % apmērā no minētā maksimālā atlīdzības apmēra, proti, 25,80 EUR apmērā.

Ņemot vērā minēto, par labu prasītājam piedzenami izdevumi advokāta palīdzības samaksai no atbildētāja 25,80 EUR apmērā.

[19] Civilprocesa likuma 204.[1] pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Ņemot vērā minēto, tiesa nosaka atbildētājam un prasītājam termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 96. panta piekto daļu, 192., 193., 194., 250.[25] pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt prasību daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu AS "Zemes īpašnieku ģilde", reģistrācijas Nr.40003974813, zemes nomas maksas parādu 112,56 EUR par laiku no 2016. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim, zemes nomas maksas parādu 46,90 EUR par laiku no 2018. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 31. decembrim, zemes nomas maksas parādu 12,51 EUR par laiku no 2019. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 30. aprīlim, valsts nodevu 53,47 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,52 EUR un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 25,80 EUR, pavisam kopā 253,76 EUR (divi simti piecdesmit trīs *euro*, 76 centi) apmērā.

Samaksa veicama AS "Zemes īpašnieku ģilde", reģistrācijas Nr.40003974813, norēķinu kontā – AS "Swedbank", kontā Nr. LV10HABA0551019036475.

Atzīt AS "Zemes īpašnieku ģilde", reģistrācijas Nr.40003974813, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6 % gadā no piedzītās, bet neatmaksātās parāda summas 171,97 EUR, vienlaikus nosakot, ka saskaņā ar Civillikuma 1763. pantu procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Noraidīt prasību daļā par zemes nomas parāda 53,15 EUR piedziņu no /pers. A/.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 0,08 EUR (00 *euro* un 08 centi).

Piedzīt no AS "Zemes īpašnieku ģilde", reģistrācijas Nr.40003974813, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 0,03 EUR (00

euro un 03 centi).

Samaksa valsts ienākumos veicama Tiesu administrācijas, reģistrācijas Nr.90001672316, kontā Nr. LV51TREL2190458019000, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499, kā arī norādīt datus personas vai lietas identificēšanai.

Noteikt atbildētājam un prasītājam termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, ja pastāvēs kāds no Civilprocesa likuma 440.^{2}panta noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā, Jēzusbaznīcas ielā 6, Rīgā.

Pilns tiesas spriedums sastādīts 2020. gada 13. martā.

Tiesnese J.Peinberga